

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého rozšířeného senátu)

3. října 2012 *

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Žádost o přístup k některým dokumentům
vyměněným v průběhu procesu s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii —
Odepření přístupu — Riziko porušení ochrany mezinárodních vztahů — Riziko porušení ochrany
soudního řízení a právního poradenství“

Ve věci T-63/10,

Ivan Jurašinović, s bydlištěm v Angers (Francie), zastoupený N. Amara-Lebretem, advokátem,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené C. Fekete a K. Zieleśkiewicz, poté C. Fekete
a J. Herrmannem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 7. prosince 2009, kterým byl žalobci
odepřen přístup k rozhodnutím o zaslání dokumentů Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou
Jugoslávii, o jejichž poskytnutí bylo požádáno v rámci procesu s A. Gotovinou, a k veškeré
korespondenci vyměněné v tomto rámci mezi orgány Evropské unie a uvedeným soudem, včetně
případných příloh, zejména pak k původním žádostem o tyto dokumenty, jež byly podány uvedeným
soudem a advokáty A. Gotoviny,

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát),

ve složení N. J. Forwood, předseda, F. Dehousse, M. Prek, J. Schwarcz (zpravodaj) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. dubna 2012,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dopisem ze dne 4. května 2009 požádal žalobce I. Jurašinović na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) generálního tajemníka Rady Evropské unie o přístup ke zprávám pozorovatelů Unie přítomných v Chorvatsku v oblasti Knin z období od 1. do 31. srpna 1995 (dále jen „zprávy ze srpna roku 1995“) a k dokumentům nazvaným „ECMM RC Knin Log reports“.
- 2 Rozhodnutím ze dne 21. září 2009 Rada odpověděla na potvrzující žádost žalobce ze dne 27. června 2009 a částečně zpřístupnila osm zpráv ze srpna roku 1995. Rada v tomto rozhodnutí zejména uvedla, že účastníkům procesu s A. Gotovinou před Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii (dále jen „ICTY“) poskytla přístup ke zprávám ze srpna roku 1995 v souladu se zásadou mezinárodní spolupráce s mezinárodním tribunálem zřízeným Radou bezpečnosti Organizace spojených národů (OSN).
- 3 Žalobou podanou dne 19. listopadu 2009, již bylo přiděleno číslo T-465/09, se žalobce domáhal zejména toho, aby Tribunál zrušil rozhodnutí Rady ze dne 21. září 2009.
- 4 Dopisem ze dne 1. října 2009 požádal žalobce generálního tajemníka Rady o přístup k rozhodnutím o zaslání dokumentů ICTY, o jejichž poskytnutí ICTY požádal v průběhu procesu s A. Gotovinou, a k veškeré korespondenci vyměněné v tomto rámci mezi unijními orgány a ICTY, včetně případných příloh, zejména pak k původním žádostem, jež byly podány ICTY a obhájci.
- 5 Rozhodnutím ze dne 23. října 2009 generální tajemník Rady zamítl žádost o přístup ze dne 1. října 2009. Generální tajemník uvedl, že nenalezl žádný dokument, který odpovídá rozhodnutím o zaslání dokumentů ICTY, a že korespondence mezi ním a Úřadem prokurátora ICTY týkající se přístupu k archivu pozorovatelské mise Evropského společenství (dále jen „ECMM“) pro účely vyšetřování, přípravy a vedení procesu s A. Gotovinou je součástí soudní dokumentace a nemůže být zpřístupněna v souladu s článkem 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY. Generální tajemník se závěrem domnívá, že o zveřejnění dokumentů, které byly uvedenému soudu předloženy, má povinnost rozhodnout ICTY, nikoliv Rada.
- 6 Dopisem ze dne 3. listopadu 2009 podal žalobce potvrzující žádost o přístup k dokumentům (dále jen „potvrzující žádost“).
- 7 Rozhodnutím ze dne 7. prosince 2009 Rada potvrzující žádost zamítl (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 8 Rada v napadeném rozhodnutí nejprve připomněla, že dokumenty z archivu ECMM byly prokurátorovi ICTY poskytnuty v souladu se zásadou loajální spolupráce s mezinárodním tribunálem zřízeným Radou bezpečnosti Organizace spojených národů a byly Úřadu prokurátora zaslány jako důvěrné podle článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY. Následně Rada žalobci oznámila, že souhlasí, aby byla nedůvěrná znění několika dokumentů z tohoto archivu poskytnuta obhájcem A. Gotoviny. Stran dokumentů požadovaných žalobcem Rada potvrdila, že neexistuje rozhodnutí o jejich zaslání ICTY v rámci procesu s A. Gotovinou. Dále uvedla, že eviduje 40 dokumentů čítajících dopisy generálního tajemníka, vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (dále jen „SGHR“), prokurátora a senátu první instance ICTY, jakož i vyjádření účastníků řízení vyměněná mezi obhájci A. Gotoviny a SGHR.

- 9 Za účelem zamítnutí potvrzující žádosti uplatnila Rada vůči žalobci výjimky vycházející z ochrany mezinárodních vztahů a ochrany soudního řízení stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážce a v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001. Rada měla za to, že požadované dokumenty obsahují důvěrné informace o organizaci procesu s A. Gotovinou, za niž odpovídá ICTY, který jako jediný může vyvážit zájmy dotčených stran a určit, zda by zpřístupnění těchto dokumentů mohlo poškodit jednoho z účastníků procesu a ohrozit spravedlivou povahu řízení. ICTY přitom usoudil, že tyto dokumenty nejsou veřejnosti přístupné. Rada byla toho názoru, že zpřístupněním dokumentů by byl ohrožen řádný průběh probíhajícího soudního řízení a loajální spolupráce s mezinárodním soudem. Zveřejnění zpráv, které vypracovala ECMM v průběhu svého působení (dále jen „zprávy“), by kromě toho ohrozilo mezinárodní vztahy Unie a členských států s dotčenými zeměmi západního Balkánu, jelikož informace obsažené ve zprávách jsou stále citlivé a důvěrnost těchto zpráv je klíčovým faktorem k posílení důvěry, dialogu a spolupráce Unie se zeměmi v tomto evropském regionu.
- 10 Rada v příloze k napadenému rozhodnutí uvedla seznam 40 dokumentů, jež byly předmětem žádosti o přístup, a vyznačila, které z nich jsou a které nejsou přístupné v soudní databázi umístěné na internetových stránkách ICTY.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. února 2010 podal žalobce tuto žalobu.
- 12 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Radě, aby mu uhradila částku ve výši 2 000 eur bez daně, tj. 2 392 eur včetně veškerých daní, z titulu nákladů tohoto řízení spolu s úroky v sazbě Evropské centrální banky ode dne, kdy byla tato žaloba zapsána do rejstříku Tribunálu.
- 13 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- rozhodl, že již není třeba rozhodnout o návrhovém žádání znějícím na zrušení napadeného rozhodnutí, pokud jde o dokumenty č. 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 a 31 uvedené v seznamu přiloženém k uvedenému rozhodnutí;
 - ve zbývajících částech zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.
- 14 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 6. září 2010 požádal žalobce Tribunál, aby si v rámci organizačního procesního opatření vyžádal dokument, ve kterém Rada konzultovala s ICTY možnost poskytnout žalobci uvedené zprávy, jakož i odpověď ICTY Radě.
- 15 Usnesením ze dne 23. září 2011 požádal Tribunál Radu, aby mu předložila veškeré dokumenty, k nimž byl žalobci odepřen přístup napadeným rozhodnutím. Lhůta k předložení těchto dokumentů, která původně uplynula dne 13. října 2011, byla na žádost Rady třikrát prodloužena do 16. února 2012, tedy dne, kdy byly Tribunálu dokumenty předloženy.
- 16 Jednání bylo stanoveno na den 16. listopadu 2011, avšak na žádost Rady bylo třikrát odročeno, a to na 18. prosince 2011, na 18. ledna, následně na 21. března 2012 a poté na žádost žalobce na 25. dubna 2012.

- 17 Dopisem ze dne 25. října 2011 žalobce zaslal své vyjádření k prvnímu prodloužení lhůty pro předložení požadovaných dokumentů a k odročení jednání. Tento dopis byl založen do spisu.
- 18 Dopisem ze dne 7. prosince 2011 žalobce předložil Tribunálu rozhodnutí prvního senátu první instance ICTY ze dne 14. dubna 2011 Prokurátor v. Ante Gotovina, Ivan Čermak a Mladen Markač a požádal Tribunál, aby rozhodl o vyloučení zmocněnců Rady z řízení na základě čl. 41 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu Tribunálu. Dopis i rozsudek ICTY byly založeny do spisu a Rada předložila své vyjádření dne 13. ledna 2012.
- 19 Dopisem ze dne 31. ledna 2012 předložil žalobce Tribunálu soubor pěti dokumentů, které obdržel z kanceláře ICTY. Tento dopis a uvedené dokumenty byly založeny do spisu a Rada předložila své vyjádření dne 27. února 2012.

Právní otázky

K předmětu sporu

- 20 Žalobce ve své žalobě tvrdí, že vzhledem k povaze požadovaných dokumentů – kterými jsou rozhodnutí Rady o tom, že budou ICTY zaslány dokumenty, o jejichž poskytnutí uvedený soud žádal v rámci procesu s A. Gotovinou, a veškerá korespondence vyměňovaná mezi unijními orgány a ICTY včetně příloh – nelze na jeho žádost o přístup uplatnit výjimku vycházející z ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů. Závěrem uvádí, že poskytnutí zpráv je předmětem žaloby čísla T-465/09, Jurašinović v. Rada.
- 21 Žalobce byl na jednání dotázán, zda je třeba mít za to, že si napadené rozhodnutí přeje zrušit pouze v rozsahu, v němž Rada v tomto rozhodnutí odepřela přístup k veškerým dokumentům jiným než zprávám. Žalobce odpověděl, že si přeje, aby mu byly poskytnuty všechny dokumenty, k nimž mu byl odepřen přístup, a z rozsahu svého návrhového žádání znějícího na zrušení nevylučuje odepření poskytnout mu zprávy obsažené v přílohách korespondence vyměňované mezi Radou a ICTY.

K přípustnosti návrhového žádání znějícího na zrušení

- 22 Rada v žalobní odpovědi tvrdí, že návrhové žádání znějící na zrušení napadeného rozhodnutí je částečně nepřípustné pro nedostatek právního zájmu na podání žaloby, jelikož k datu jejího podání ICTY zveřejnil osm z dokumentů, o jejichž zpřístupnění žalobce žádal. Rada připomněla, že v seznamu požadovaných dokumentů připojeném k napadenému rozhodnutí uvedla, že oněch osm dokumentů je přístupných veřejnosti prostřednictvím soudní databáze ICTY, která je dostupná na internetu.
- 23 Nejprve je třeba konstatovat, že v seznamu připojeném k napadenému rozhodnutí se uvádí, že dokumenty s čísly 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 a 31 jsou přístupné a že odkaz v poznámce pod čarou uvádí, že ICTY je zpřístupnil veřejnosti prostřednictvím své soudní databáze, a je zde uvedena i internetová adresa ICTY.
- 24 Ačkoliv žalobce dále v replice tvrdí, že zveřejnění určitých dokumentů, o jejichž zpřístupnění měl zájem, jiným subjektem se netýká Unie a že Rada si svým vynětím přeje potvrdit tezi, že k rozhodnutí o zpřístupnění je oprávněn pouze ICTY, je nutno připomenout, že žaloba na neplatnost rozhodnutí, kterým byl odmítnut přístup k dokumentům, je podle judikatury bezpředmětná v případě, že dotčené dokumenty byly zpřístupněny třetím subjektem a žadatel měl k uvedeným dokumentům přístup a mohl je zákonným způsobem použít, jako kdyby je získal v důsledku své žádosti podané podle nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 11. prosince 2006, Weber v. Komise, T-290/05, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 41).

- 25 Bez ohledu na údaje obsažené v napadeném rozhodnutí (viz bod 23 výše) však ze spisu nevyplývá, že dokumenty s čísly 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 a 31 byly ke dni podání žaloby přístupné veřejnosti. Je totiž třeba konstatovat, že žádný z účastníků řízení nepředložil kopii těchto dokumentů a nebyl poskytnut žádný konkrétní odkaz ohledně jejich umístění na internetové stránce ICTY. Rada dále na jednání uvedla, že je možné, že dokumenty, které byly ke dni vydání napadeného rozhodnutí veřejné na základě pravidel transparentnosti ICTY, byly tímto soudem znovu klasifikovány jako důvěrné. To platí zejména v případě dokumentů, kterých se týká rozsudek Prokurátor v. Ante Gotovina, Ivan Čermak a Mladen Markač (bod 18 výše), jímž první senát první instance nařídil soudní kanceláři ICTY, aby 92 usvědčujících dokumentů i přílohy znovu klasifikovala jako důvěrné.
- 26 Jelikož ze spisu nevyplývá, že dokumenty s čísly 13, 14, 16, 18, 24, 27, 30 a 31 byly přístupné veřejnosti ke dni podání žaloby, je za okolností projednávané věci nutno zamítnout námitku nepřístupnosti vznesenou Radou.

K opodstatněnosti návrhového žádání znějícího na zrušení

- 27 Na podporu své žaloby žalobce vznáší čtyři žalobní důvody vycházející z nesprávného právního posouzení, které spočívá v uplatnění článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY s cílem odepřít přístup k požadovaným dokumentům, z neexistence porušení ochrany soudního řízení a právního poradenství, z neexistence porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů a existence převažujícího veřejného zájmu.

Úvodní poznámky

- 28 Nejprve je třeba připomenout, že cílem nařízení č. 1049/2001, jak uvádějí jeho čtvrtý bod odůvodnění a článek 1, je přiznat veřejnosti co nejširší právo přístupu k dokumentům orgánů (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Sb. rozh. s. I-4723, bod 33).
- 29 Toto právo nicméně podléhá určitým omezením založeným na důvodech veřejného nebo soukromého zájmu (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 62).
- 30 Konkrétně nařízení č. 1049/2001 v souladu s jedenáctým bodem odůvodnění ve svém článku 4 stanoví, že orgány odeprou přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení jednoho ze zájmů chráněných tímto článkem (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Sb. rozh. s. I-8533, bod 71).
- 31 Dále, pokud je orgán požádán o zpřístupnění dokumentu, je povinen posoudit v každém jednotlivém případě, zda se na tento dokument vztahují výjimky z práva na přístup veřejnosti k dokumentům orgánů vyjmenované v článku 4 nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 28 výše, bod 35). S ohledem na cíle, které toto nařízení sleduje, je třeba tyto výjimky vykládat a uplatňovat striktně (rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 28 výše, bod 36).
- 32 Soudní dvůr nicméně připustil, že zvláště citlivá a zásadní povaha zájmů chráněných v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001, ve spojení se závazným charakterem odepření přístupu, které musí podle zmíněného ustanovení orgán namítat, pokud by zpřístupnění dokumentu veřejnosti poškodilo tyto zájmy, přiznává rozhodnutí, které tak musí být orgánem přijato, komplexní a choulostivý charakter, který si žádá mimořádný stupeň obezřetnosti. Takové rozhodnutí tedy vyžaduje prostor pro uvážení (rozsudek Sison v. Rada, bod 29 výše, bod 35).

- 33 Závěrem je třeba uvést, že kritéria uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 jsou velmi obecná, neboť jak vyplývá ze znění tohoto ustanovení, odepření přístupu musí být namítáno, jestliže by zpřístupnění dotčeného dokumentu „porušilo“ ochranu „veřejného zájmu“, zejména pokud jde o „mezinárodní vztahy“ (rozsudek Sison v. Rada, bod 29 výše, bod 36).
- 34 V důsledku toho musí být přezkum prováděný Tribunálem, pokud jde o legalitu rozhodnutí orgánů, kterými byl odepřen přístup k dokumentům z důvodu výjimek týkajících se veřejného zájmu stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001, omezen na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zneužití pravomoci (rozsudek Sison v. Rada, bod 29 výše, bod 34).
- 35 Soudní dvůr však rozhodl, že ze systematiky nařízení č. 1049/2001 a z cílů sledovaných právní úpravou Unie v této oblasti vyplývá, že soudní činnost je jako taková vyloučena z působnosti práva na přístup k dokumentům stanoveného touto právní úpravou (rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, bod 30 výše, bod 79).
- 36 Kromě toho z nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že omezení uplatnění zásady transparentnosti ve vztahu k soudní činnosti sledují účel spočívající v zaručení toho, aby výkon práva na přístup k dokumentům orgánů nenarušoval ochranu soudního řízení (rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, bod 30 výše, bod 84).
- 37 Vyloučení soudní činnosti z oblasti působnosti práva na přístup k dokumentům bez toho, že by bylo rozlišováno mezi jednotlivými fázemi řízení, je odůvodněno nutností zajistit, aby v průběhu celého soudního řízení byla diskuze účastníků řízení, jakož i porada dotyčného soudu ve věci, která je předmětem probíhajícího řízení, vedena nerušeně (rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, bod 30 výše, bod 92).
- 38 Má-li Rada za to, že by zpřístupnění dokumentu porušilo ochranu soudního řízení stanovenou v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001, je její povinností ověřit, zda neexistuje převažující veřejný zájem odůvodňující toto zpřístupnění bez ohledu na z toho vyplývající ohrožení, pokud jde o nerušený průběh diskuzí a porady dotyčného soudu ve věci, která je předmětem probíhajícího řízení (v tomto smyslu a *per analogiam* viz rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 28 výše, bod 44).
- 39 V tomto kontextu má Rada povinnost vyvážit zvláštní zájem, jenž má být chráněn nezpřístupněním dotyčného dokumentu, zejména obecným zájmem na zpřístupnění tohoto dokumentu s ohledem na výhody vyplývající, jak uvádí druhý bod odůvodnění nařízení č. 1049/2001, ze zvýšené transparentnosti, tedy lepšího zapojení občanů do rozhodovacího procesu, jakož i vyšší legitimacy, účinnosti a odpovědnosti správních orgánů ve vztahu k občanům v demokratickém systému (v tomto smyslu a *per analogiam* viz rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 28 výše, bod 45).
- 40 Právě ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat jednotlivé žalobní důvody.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, které spočívá v uplatnění článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY za účelem odepření přístupu k požadovaným dokumentům

- 41 Žalobce tvrdí, že základem pro odepření přístupu k dokumentům mohou být pouze ustanovení nařízení č. 1049/2001 a že článek 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY není relevantním právním rámcem. Uvedený řád, který se netýká ani Rady ani žalobce, nemá v unijním právu normativní sílu. Poskytnutí dokumentů ICTY navíc nebrání Radě v tom, aby je poskytla evropskému občanovi na základě nařízení č. 1049/2001, protože tyto dokumenty nebyly klasifikovány jako citlivé.

42 Rada zpochybňuje argumentaci žalobce.

43 Žalobce svůj první žalobní důvod opírá o část napadeného rozhodnutí, ve které se Rada zmiňuje o svých vztazích s ICTY, a uvádí, že dokumenty z archivu ECMM byly uvedenému soudu poskytnuty. Rada v bodě 5 napadeného rozhodnutí upřesňuje, že takové dokumenty byly „na základě zásady loajální spolupráce s mezinárodním tribunálem zřízeným Radou bezpečnosti Organizace spojených národů“ poskytnuty prokurátorovi ICTY „za účelem šetření případů týkajících se stíhání osob podezřelých ze závažných porušení mezinárodního humanitárního práva na území bývalé Jugoslávie“. Rada rovněž uvádí, že tyto dokumenty „byly poskytnuty Úřadu prokurátora ICTY jako důvěrné podle článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY“, a cituje obsah prvního pododstavce tohoto článku.

44 Z judikatury citované v bodech 28 až 31 výše vyplývá, že pokud má orgán, jemuž byla přeložena žádost o přístup k dokumentům podaná na základě nařízení č. 1049/2001, v úmyslu omezit nebo odepřít dotčený přístup, musí vycházet výhradně z jedné nebo několika výjimek z práva na přístup taxativně vyjmenovaných v článku 4 uvedeného nařízení.

45 Ze znění bodů 8 až 17 napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že Rada se za účelem odmítnutí veškerého přístupu žalobce k požadovaným dokumentům opřela o výjimky založené na riziku porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů podle čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážky nařízení č. 1049/2001 a na riziku porušení ochrany soudního řízení a právního poradenství podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky téhož nařízení.

46 Odkaz Rady v bodě 5 napadeného rozhodnutí na článek 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY slouží pouze k vysvětlení kontextu, v němž byly dokumenty z archivu ECMM poskytnuty orgánům ICTY, a ke zdůraznění toho, že během řízení před tímto tribunálem byly dokumenty důvěrné. Ostatně je třeba upřesnit, že dokumenty, na něž bylo odkazováno, neodpovídají dokumentům, které žalobce požadoval. Dokumenty z archivu ECMM sice mohou zahrnovat zprávy, ovšem nikoliv korespondenci mezi unijními orgány a ICTY, zejména pak původní žádosti podané ICTY a advokáty A. Gotoviny.

47 Článek 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY tedy vůbec není právním základem, který Rada použila za účelem odepření přístupu k požadovaným dokumentům.

48 Námitka žalobce vycházející z toho, že Rada nemůže odepřít přístup k dokumentům z důvodu, že tyto dokumenty byly ICTY poskytnuty jako důvěrné, když nebyly klasifikovány jako citlivé ve smyslu článku 9 nařízení č. 1049/2001, vychází také z předpokladu, že odepření přístupu je založeno na článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY. Jak bylo uvedeno, tak tomu přitom není, neboť Rada své rozhodnutí o odepření přístupu navíc vůbec neodůvodnila tím, že dokumenty, o jejichž zpřístupnění žalobce žádal, byly ICTY poskytnuty jako důvěrné.

49 První žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neexistence porušení ochrany soudního řízení a právního poradenství podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001

50 Žalobce ve svém druhém žalobním důvodu předkládá argumentaci rozdělenou do tří částí. V první části tvrdí, že výjimka vycházející z ochrany soudního řízení podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001 se týká jedině řízení před soudy Unie nebo členských států, nikoliv řízení, která probíhají před mezinárodními soudy. Ve druhé části je žalobce toho názoru, že Rada za účelem odepření přístupu k požadovaným dokumentům nemůže posuzovat spravedlnost soudního řízení před ICTY z důvodu, že uvedenému soudu poskytla dané dokumenty jako důvěrné. Konečně žalobce ve třetí části tvrdí, že napadené rozhodnutí jej zcela zbavuje práva na podání vhodného opravného prostředku, jelikož poskytnutí požadovaných dokumentů závisí na rozhodnutí ICTY.

51 Ke zodpovězení tohoto žalobního důvodu je třeba, aby Tribunál určil, zaprvé zda výjimka vycházející z ochrany soudního řízení může být uplatněna na řízení před ICTY, zadruhé které dokumenty lze v projednávaném případě chránit uvedenou výjimkou, zatřetí zda Rada mohla posuzovat spravedlnost procesu probíhajícího před ICTY a začtvrté zda je žalobce zcela zbaven práva na podání vhodného opravného prostředku za účelem získání požadovaných dokumentů.

– K uplatnění výjimky vycházející z ochrany soudního řízení na řízení před ICTY

52 Podle žalobce se výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 vztahuje pouze na soudní řízení, která probíhají před soudy Unie nebo členských států, nikoliv před mezinárodními soudy, jelikož to uvedené nařízení nestanoví. Řízení před ICTY nelze z tohoto titulu chránit, jelikož Unie není členem OSN a nespadá do pravomoci tohoto tribunálu.

53 Argumentace žalobce spočívá v tom, že pouze soudní řízení, která probíhají před unijním soudem, tj. Soudním dvorem, Tribunálem nebo Soudem pro veřejnou službu Evropské unie, nebo před soudem jednoho z členských států, mohou být chráněna na základě výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001.

54 Rada zpochybňuje argumentaci žalobce.

55 Je třeba připomenout, že s ohledem na cíle, které nařízení č. 1049/2001 sleduje, musí být výjimky, které stanoví, vykládány a použity striktně (rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 28 výše, bod 36). Pokud jde o působnost čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001, toto nařízení nicméně neuvádí soudy, jejichž řízení mohou být chráněna před rizikem porušení, které by pro ně představovalo zpřístupnění jednoho či více dokumentů.

56 Je nutné ostatně konstatovat, že ustanovení článku 4 nařízení č. 1049/2001, která stanoví výjimky, za nichž orgán, jemuž byla přeložena žádost o přístup k dokumentům, které má k dispozici, může odmítnout jejich zpřístupnění, obecně nestanoví žádnou vazbu mezi zájmy, které musí být chráněny v případě rizika porušení jejich ochrany, a Unii a jejími členskými státy. Pouze čl. 4 odst. 1 písm. a) čtvrtá odrážka nařízení č. 1049/2001 výslovně stanoví, že ohrozí-li zpřístupnění ochranu veřejného zájmu, pokud jde o finanční, měnovou a hospodářskou politiku Společenství nebo členského státu, musí být přístup odepřen. Článek 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 se týká rovněž Unie, jelikož jeho cílem je chránit rozhodovací proces orgánu.

57 Pokud by měl být přijat výklad článku 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001 navržený žalobcem, bylo by jej možné použít na jakoukoliv výjimku stanovenou v článku 4. Například v případě ochrany veřejného zájmu týkajícího se veřejné bezpečnosti by se jednalo pouze o veřejnou bezpečnost v rámci Unie nebo v jednom nebo v několika členských státech. Tak by tomu bylo i v případě ochrany obchodních zájmů určité fyzické nebo právnické osoby, mezi které by podle této logiky nebyly zahrnuty zájmy fyzických osob s bydlištěm mimo Unii nebo právnických osob usazených tamtéž.

58 Takový systematický výklad článku 4 nařízení č. 1049/2001 přitom nelze přijmout. Žádný argument vycházející ze znění tohoto článku nemůže vést k závěru, že soudní řízení podle jeho odstavce 2 druhé odrážky jsou pouze řízení, která probíhají před soudy Unie či soudy členských států.

59 Takové konstatování je posíleno zněním nařízení č. 1049/2001 jako celku, které stanoví vazbu na Unii nebo její členské státy pouze v určitých ohledech, které upravuje. Nařízení stanoví ve svém čl. 1 písm. a) unijní orgány, které mají povinnost poskytnout přístup k jejich dokumentům. Článek 2 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 stanoví, že osobami, jimž přísluší právo na přístup, jsou občané Unie a fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, přičemž podle čl. 2 odst. 2 orgány mohou nicméně poskytnout přístup k dokumentům dalším osobám. Podle čl. 2 odst. 3

se nařízení č. 1049/2001 vztahuje na všechny dokumenty, které orgán vytvořil nebo obdržel ve všech oblastech činnosti Evropské unie, včetně dokumentů, které se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a policejní a soudní spolupráce v trestních věcech v souladu se sedmým bodem odůvodnění.

- 60 Nic v nařízení č. 1049/2001 tedy nebrání tomu, aby soudní řízení, které má být chráněno výjimkou stanovenou v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce, proběhlo před soudem, který není součástí unijního právního řádu či právního řádu členského státu.
- 61 Žádný z argumentů předložených žalobcem tento závěr neumožňuje změnit.
- 62 Okolnost, že Unie není členem OSN a nepodléhá soudní pravomoci ICTY, nemá zaprvé vliv na legalitu napadeného rozhodnutí, jelikož uplatnění výjimky chránící soudní řízení nezávisí na vazbě mezi orgánem, kterému je přeložena žádost o přístup dokumentům podle nařízení č. 1049/2001, a soudem, před kterým uvedené řízení probíhá, a zejména nezávisí na vazbě založené na okolnosti, zda unijní orgán může být účastníkem řízení před tímto soudem, či nikoliv. Je třeba připomenout, že výkon práva na přístup k dokumentům nesmí narušovat ochranu soudního řízení (rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, bod 30 výše, bod 84), aniž je stanovena další podmínka. To samé v každém případě platí i o argumentu, podle něhož ICTY z hlediska Rady existuje pouze fakticky, nikoliv právně, či o argumentu, že Rada neprokázala, že by ze strany ICTY hrozila sankce, kdyby požadované dokumenty poskytla žalobci. Žádný z těchto argumentů není s to zpochybnit uplatnitelnost výjimky chránící soudní řízení na řízení probíhající před ICTY.
- 63 Zadruhé je také nutno prohlásit za irelevantní argumenty, podle nichž napadené rozhodnutí vyjadřuje vůli Rady podřídít se pravomoci ICTY, což není stanoveno v žádné smlouvě, a rovněž nelze upřednostnit nezávazné mezinárodní vztahy nad právy, které evropským občanům přiznává primární právo. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Rada přijetím napadeného rozhodnutí pouze uplatnila nařízení č. 1049/2001, a zejména režim v něm stanovených výjimek (viz bod 45 výše). Nic tedy neumožňuje tvrdit, že Rada tímto podřídila ICTY svoji pravomoc a akty pravomoci ani že upřednostnila údajně nezávazné mezinárodní vztahy před právy vyplývajícími z primárního práva. Za předpokladu, že žalobce v rámci této námitky argumentuje tím, že předání dokumentů Radou ICTY není v souladu s primárním právem, je třeba připomenout, že se projednáváný spor netýká legality aktů, kterými Rada předala informace ICTY nebo advokátům A. Gotoviny nebo si je s nimi vyměnila.
- 64 Zatřetí, s ohledem na to, co bylo uvedeno v bodech 60 až 63 výše, argumenty předložené v replice taktéž nemají vliv na legalitu napadeného rozhodnutí. Jelikož se výjimka podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001 může uplatnit i v soudním řízení probíhajícím před ICTY, na napadené rozhodnutí nemají vliv argumenty, podle nichž skutečnost, že se členské státy podřídily pravidlům OSN, neznamená, že se těmto pravidlům podřídila i Unie, a povinnost spolupracovat s ICTY uložená státům, které jsou kandidáty na přistoupení k Unii, není závazným právním pravidlem vynutitelným na žalobci.
- 65 Z výše uvedeného vyplývá, že výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 může chránit soudní řízení probíhající před ICTY, a v důsledku toho je nutno zamítnout první námitku druhého žalobního důvodu.

– K dokumentům, které mohou být chráněny výjimkou vycházející z ochrany soudního řízení

- 66 Zaprvé je třeba připomenout, že bylo judikováno, že pojem „soudní řízení“ musí být vykládán tak, že ochrana veřejného zájmu brání zpřístupnění obsahu dokumentů vyhotovených pouze pro účely konkrétního soudního řízení (viz rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2006, Franchet a Byk v. Komise, T-391/03 a T-70/04, Sb. rozh. s. II-2023, bod 88 a citovaná judikatura; viz také rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, bod 30 výše, bod 78).

- 67 Stejně tak bylo judikováno v případě týkajícím se Komise, že výrazem „dokumenty vyhotovené pouze pro účely konkrétního soudního řízení“ je třeba rozumět předložené spisy či akty, interní dokumenty o vyšetřování projednávané věci, sdělení týkající se věci vzájemně předané mezi dotýčným generálním ředitelstvím a právní službou nebo advokátní kanceláří. Cílem tohoto vymezení působnosti výjimky v uvedené věci je zaručit ochranu práce v rámci Komise a důvěrnost a ochranu zásady profesního tajemství advokátů (rozsudek Franchet a Byk v. Komise, bod 66 výše, bod 90).
- 68 Z bodů 10 až 12 napadeného rozhodnutí zadruhé vyplývá, že na základě výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 odmítla Rada přístup ke korespondenci mezi prokurátorem ICTY nebo prvním senátem první instance ICTY na straně jedné a SGHR na straně druhé, jakož i k příloženým dokumentům, mezi nimiž jsou i zprávy. Výjimka chránící soudní řízení tak byla uplatněna za účelem odmítnutí přístupu k veškerým požadovaným dokumentům.
- 69 Zatřetí je nutno uvést, že se Tribunál v rámci důkazních opatření seznámil s veškerými dokumenty, k nimž byl odepřen přístup.
- 70 Dokumenty předložené Tribunálu sestávají ze 40 dopisů: 19 dopisů od SGHR, 15 od prokurátora ICTY a 6 od prvního senátu první instance. Ke 37 dopisům jsou přiloženy dokumenty, z nichž 10 sestává ze seznamu nepřiložených dokumentů a zbylých 27 dokumentů tvoří z velké části zprávy, ale i návrhy a vyjádření obhájců A. Gotoviny a rozhodnutí či usnesení ICTY.
- 71 V této fázi je nutno konstatovat, že Rada jak v napadeném rozhodnutí, konkrétně v bodě bod 12, tak v žalobní odpovědi učinila dvě chyby. Zaprvé tvrdila, že ke korespondenci mezi prokurátorem ICTY nebo prvním senátem první instance ICTY byly přiloženy pouze zprávy, a zadruhé, že tyto zprávy byly přiloženy k dopisům od SGHR. Z přezkumu písemností předložených Radou přitom vyplývá, že zprávy byly také přiloženy k sedmi dopisům prokurátora ICTY (dokumenty s čísly 1, 2, 8, 15, 17, 22 a 23 v příloze k napadenému rozhodnutí) a ke dvěma dopisům prvního senátu první instance (dokumenty s čísly 4 a 16 v příloze k napadenému rozhodnutí).
- 72 Jiné dokumenty než zprávy přiložené k vyměněné korespondenci jsou obsaženy v příloze pěti dopisů od ICTY (dokumenty s čísly 4, 13, 16, 24 a 27 v příloze k napadenému rozhodnutí). Jak již bylo uvedeno v bodě 70 výše, jedná se o rozhodnutí nebo usnesení prvního senátu první instance ICTY. Zahrnují zaprvé soudní příkaz, aby SGHR předložil dokumenty či informace, společně se žádostmi v tomto smyslu podanými obhájci A. Gotoviny, zadruhé sdělení SGHR návrhu ze strany obhájců, kterým požadují poskytnutí zpráv společně s přílohami a výzvu k odpovědi, zatřetí sdělení SGHR repliky ze strany obhájců a výzvu k předložení dupliky týkající se pokaždé poskytnutí zpráv, začtvrté sdělení SGHR téže repliky a výzvy k předložení dupliky, avšak přeložených do francouzštiny a zapáté výzvu SGHR, aby vyhledal určité zprávy, které na základě některých důkazů údajně existují, a uvedl důvody, proč případně chybí v archivu ECMM.
- 73 Je třeba konstatovat, že se korespondence mezi prokurátorem ICTY a SGHR týká výhradně možnosti použít zprávy v rámci zahájeného řízení před tímto tribunálem zejména proti A. Gotovinovi. Z přezkumu jednotlivých dopisů Tribunálem tak vyplývá, že prokurátor ICTY několikrát SGHR požádal o povolení zpřístupnit zprávy obhájcem A. Gotoviny a dalších dvou obžalovaných, aby mohl použít informace, které mohly tyto zprávy obsahovat, jako usvědčující dokumenty nebo naopak jako skutečnosti svědčící v jejich prospěch. Ve svých dopisech prokurátor ICTY také SGHR žádal, aby vyňal uvedené zprávy z pravidla o důvěrnosti stanoveného v článku 70 B jednacího a důkazního řádu ICTY, které se na tyto zprávy uplatnilo při jejich poskytnutí uvedenému tribunálu. Dopisy od SGHR obsahují odpovědi na žádosti prokurátora, ve kterých SGHR umožnil zpřístupnění zpráv v rámci soudního řízení před ICTY tím, že prokurátorovi ICTY předložil nedůvěrná znění zpráv, které měly být poskytnuty obhájcem A. Gotoviny a dalších dvou obžalovaných. Další vyměněné dopisy se týkají možnosti povolit v rámci soudního řízení před ICTY zpřístupnění nových verzí zpráv obsahujících méně skrytých pasáží, o kterou prokurátor ICTY žádal SGHR.

- 74 Z bodů 70 až 73 výše vyplývá, že dokumenty, ke kterým byl odepřen přístup, jsou s výjimkou zpráv dokumenty, které byly vyhotoveny pouze pro účely soudního řízení. Ve všech případech bylo jejich cílem předložit důkazy jak v neprospěch obžalovaných, tak v jejich prospěch, které prokurátor ICTY nebo první senát první instance ICTY považovali za nezbytné pro průběh trestního řízení vedeného proti A. Gotovinovi, I. Čermakovi a M. Markačovi. Takové dokumenty se týkají aspektu organizace trestního řízení a odhalují způsob, jakým se soudní orgány ICTY rozhodly vést řízení, jakož i reakce obhajoby a třetí strany poskytující požadované důkazy na opatření přijatá těmito orgány, aby získaly důkazy nezbytné k řádnému průběhu řízení.
- 75 V důsledku toho tyto dokumenty vyhotovené pouze pro účely konkrétního soudního řízení mohou být v zásadě chráněny před jakýmkoliv zpřístupněním, které je požadováno na základě nařízení č. 1049/2001, a to uplatněním výjimky ochrany soudního řízení stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce uvedeného nařízení.
- 76 Pokud jde o zprávy, je nesporné, že byly vyhotoveny v průběhu let 1991 až 1995, což je deset let před začátkem procesu s A. Gotovinou, I. Čermakem a M. Markačem, a z tohoto důvodu na ně nelze pohlížet jako na dokumenty vyhotovené pouze pro účely konkrétního soudního řízení (viz rozsudek *Franchet a Byk v. Komise*, bod 66 výše, bod 88 a citovaná judikatura). Rada sice na jednání tvrdila, že se na zprávy vztahuje výjimka ochrany soudního řízení, jelikož korespondence mezi prokurátorem ICTY nebo prvním senátem první instance a SGHR je nedílnou součástí dokumentů vyhotovených v rámci takového řízení, a že zprávy musí být posuzovány stejně jako uvedená korespondence. Takové posouzení však neumožňuje určit kritéria nebo podmínky, za kterých mohou být dokumenty – jež k datu jejich vyhotovení nebyly určeny výhradně pro konkrétní soudní řízení – nicméně chráněny výjimkou stanovenou v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001.
- 77 S ohledem na druhou a třetí část druhého žalobního důvodu je tedy třeba přezkoumat, zda jiné dokumenty než zprávy, ke kterým byl napadeným rozhodnutím odepřen přístup, mohly být v projednávaném případě chráněny před jakýmkoliv zpřístupněním z důvodů předložených Radou.
- K možnosti Rady posuzovat spravedlnost procesu probíhajícího před ICTY
- 78 V této části druhého žalobního důvodu žalobce předkládá několik úzce souvisejících námitek.
- 79 Žalobce zaprvé opakuje argument předložený v rámci prvního žalobního důvodu, podle něhož Rada protiprávně usoudila, že požadované dokumenty mají důvěrnou povahu, aniž je klasifikovala v souladu s článkem 9 nařízení č. 1049/2001. Zadruhé Rada posuzovala spravedlnost soudního řízení před ICTY, přestože ICTY jakožto nezávislý soudní orgán požívá výsad, například uvedených v článku 53 jednacího a důkazního řádu ICTY, jež mu umožňují chránit své informace a dokumenty, kterých však nevyužil. Žalobce zatřetí uvádí, že Rada v napadeném rozhodnutí podřizuje možnost poskytnout požadované dokumenty pouze rozhodnutí ICTY, což by vedlo k tomu, že orgán upustí od části svých výsad vycházejících z primárního práva ve prospěch třetího subjektu. Ačkoliv tato námitka byla vznesena v rámci třetí části druhého žalobního důvodu, z repliky jasně vyplývá, že žalobce měl v úmyslu dát jí rozsah, který překračuje meze uvedené třetí části. Žalobce je začtvrté toho názoru, že Rada použila pravidla ICTY, aby zabránila uplatnění nařízení č. 1049/2001.
- 80 Nejprve je třeba přezkoumat třetí námitku týkající se skutečnosti, že možnost přístupu k dokumentům jiným než zprávám (viz bod 79 výše) závisí podle napadeného rozhodnutí pouze na rozhodnutí ICTY.
- 81 Rada v bodě 10 napadeného rozhodnutí připomněla řízení, v průběhu kterého docházelo k výměnám korespondence mezi SGHR a prokurátorem ICTY nebo prvním senátem první instance ICTY, a přezkoumala, zda zpřístupnění požadovaných dokumentů může porušit ochranu soudního řízení. V bodě 11 napadeného rozhodnutí Rada poznamenala, že „dotčené dokumenty se týkají důvěrných informací ohledně organizace procesu s A. Gotovinou“, za něž odpovídá ICTY. Dále Rada tvrdila, že

v rámci takového řízení může pouze ICTY „vyvážit dotčené zájmy a určit, zda by zpřístupnění dokumentů způsobilo některému z účastníků nenapravitelnou újmu nebo zda by narušilo spravedlnost soudního řízení“. Podle Rady vyplývalo „z konzultace s ICTY [...], že sdělení [SGHR] prokurátorovi ICTY nejsou veřejnosti přístupná podle pravidel transparentnosti činnosti ICTY“ a že o korespondenci mezi prvním senátem první instance ICTY a SGHR a vyjádřeních vyměněných mezi obhájci A. Gotoviny a SGHR v rámci zmíněného procesu „ICTY poskytl veřejnosti na základě relevantních pravidel o transparentnosti své činnosti nedůvěrné dokumenty obsažené v této korespondenci prostřednictvím soudní databáze“, ale že „další část této korespondence zůstala chráněná proti jakémukoliv zpřístupnění“.

- 82 Rada v bodě 12 napadeného rozhodnutí tudíž dospěla k závěru, že by zpřístupnění „nepřístupných dokumentů soudního řízení probíhajícího před ICTY odhalilo důvěrné informace týkající se organizace procesu s A. Gotovinou a ohrozilo by řádný průběh soudního řízení [...] probíhajícího před ICTY, jakož i loajální spolupráci s mezinárodním tribunálem zřízeným Radou bezpečnosti Organizace spojených národů“.
- 83 Zaprvé je třeba připomenout, že podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 je v případě dokumentů pocházejících od třetích osob orgán povinen konzultovat dotčené třetí osoby pro posouzení, zda má uplatnit výjimku uvedenou v čl. 4 odst. 1 nebo 2, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn. Z toho vyplývá, že orgány nejsou povinny konzultovat s dotčnými třetími osobami, je-li zřejmé, že dokument má být zveřejněn, nebo že zveřejněn být nemá. Ve všech ostatních případech musí orgány konzultovat dotčené třetí osoby. Konzultace s dotčnými třetími osobami je tudíž obecně předpokladem k určení uplatnitelnosti výjimek z přístupu stanovených v čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení č. 1049/2001 v případě dokumentů pocházejících od třetích osob (rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2008, Terezakis v. Komise, T-380/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 54).
- 84 Ačkoliv Rada ani v napadeném rozhodnutí ani ve svých písemnostech předložených v rámci tohoto řízení neuvedla, že uplatnila postup stanovený v čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001, tedy, že před vydáním rozhodnutí konzultovala s ICTY, zda má poskytnout přístup k požadovaným dokumentům, je nicméně třeba konstatovat, že tak učinila, což implicitně vyplývá z bodů 11 a 12 napadeného rozhodnutí, třebaže některé z těchto dokumentů nepocházejí od ICTY.
- 85 Zadruhé z důvodů uvedených v bodech 11 a 12 napadeného rozhodnutí (viz bod 81 výše) vyplývá, že v projednávaném případě plyne riziko porušení ochrany soudního řízení stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 pouze z okolnosti, že požadované dokumenty nebyly podle pravidel ICTY přístupné. Z konzultace Rady s ICTY totiž vyplývá, že dopisy mezi SGHR a prokurátorem ICTY „nejsou veřejnosti přístupné na základě pravidel transparentnosti činnosti ICTY“ a že část korespondence mezi SGHR a prvním senátem první instance ICTY zůstává na základě týchž pravidel chráněna před zpřístupněním. Podle napadeného rozhodnutí je tomu tak proto, že by zpřístupnění těchto dokumentů odhalilo informace, které by mohly ohrozit probíhající soudní řízení, jelikož tyto dokumenty nejsou třetím osobám v rámci sporného řízení před ICTY přístupné.
- 86 Je třeba ostatně konstatovat, že Rada v písemnostech předložených v rámci tohoto řízení a na jednání trvala zejména na skutečnosti, že s ICTY konzultovala status požadovaných dokumentů s ohledem na pravidla transparentnosti použitelná na tento tribunál. Rada tudíž v žalobní odpovědi poukazuje na okolnost, že 32 ze 40 požadovaných dokumentů nebylo zpřístupněno na základě pravidel transparentnosti použitelných na ICTY, a má za to, že napadené rozhodnutí bylo přijato při plném zohlednění uvedených pravidel.
- 87 Zatřetí je také třeba připomenout, že konzultace s třetí osobou, která není členským státem, upravená v čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 sice nezavazuje orgán, avšak musí mu umožnit posoudit, zda se uplatní výjimka stanovená v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku (rozsudek Terezakis v. Komise, bod 83 výše, bod 60).

- 88 Jelikož Rada vycházela z jediné okolnosti, že požadované dokumenty nebyly přístupné podle pravidel transparentnosti ICTY, která ostatně nejsou v napadeném rozhodnutí jasně vymezena, aby dospěla k závěru, že existuje riziko porušení ochrany soudního řízení, je na ni třeba v projednávaném případě pohlížet tak, že měla za to, že je vázána samotným vysvětlením poskytnutým ICTY. Rada se tak vzdala posuzovací pravomoci, kterou měla využít při rozhodování o použitelnosti výjimek z přístupu k dokumentům stanovených nařízením č. 1049/2001, konkrétně v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce (rozsudek Terezakis v. Komise, bod 83 výše, bod 64).
- 89 Takový závěr je odůvodněn tím spíše, že z přezkumu dopisů vyměněných mezi SGHR a prokurátorem ICTY nebo prvním senátem první instance ICTY (viz body 72 a 73 výše) vyplývá, že ačkoliv se všechny týkají aspektů organizace procesu s A. Gotovinou, I. Čermakem a M. Markačem, neodhalují samy o sobě jiné informace, než je označení důkazů, které mohou být prokurátorem ICTY použity jako usvědčující dokumenty nebo jako skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaných a poskytnuty obhájcem A. Gotoviny, aniž je obsah těchto důkazů zpřístupněn. Uvedené důkazy jsou totiž obsaženy ve zprávách, které nespádají pod výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 (viz bod 76 výše).
- 90 Proto je třeba rozhodnout, že Rada tím, že se vzdala svojí posuzovací pravomoci, aby rozhodla, zda přístup k dokumentům jiným než zprávám bylo možné odmítnout z důvodu rizika porušení ochrany soudního řízení, se dopustila nesprávného právního posouzení, a není třeba rozhodnout o ostatních námitkách druhé části druhého žalobního důvodu a o třetí části téhož žalobního důvodu.
- Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neexistence porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážce nařízení č. 1049/2001
- 91 Žalobce tvrdí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů je chybné s ohledem na povahu a obsah dokumentů, o jejichž poskytnutí žádá.
- 92 Žalobce v podstatě Radě vytýká, že vůči němu uplatnila výjimku, která má za cíl chránit mezinárodní vztahy, i když dokumenty, o jejichž zpřístupnění žádá, pod tuto výjimku nespádají, jelikož se jedná o rozhodnutí Rady týkající se předání dokumentů ICTY v rámci procesu s A. Gotovinou a veškeré korespondence vyměněné v tomto rámci mezi unijními orgány a ICTY.
- 93 Poté, co Rada provedla analýzu, zda zpřístupnění požadovaných dokumentů může porušit ochranu soudního řízení a právního poradenství, zkoumala v napadeném rozhodnutí, zda existuje riziko porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů, který je chráněn ustanoveními čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážky nařízení č. 1049/2001. Rada v bodě 13 napadeného rozhodnutí usoudila, že „zveřejnění zpráv [...] přiložených k dopisům [SGHR] prokurátorovi ICTY by ohrozilo mezinárodní vztahy U[nie] a jejích členských států s dotčenými zeměmi západního Balkánu, jelikož by byly detailně odhaleny vyjádření, posouzení a analýzy, které si jako důvěrné vyměňovali jednotliví členové [ECMM] o politické, vojenské a bezpečnostní situaci v oblasti“. Dále Rada poznamenala, že „[t]yto informace jsou stále citlivé, což prokazuje zájem, který vzbuzují v rámci řízení před ICTY“, a že „zpřístupnění dotčených dokumentů by bylo vytvořilo precedent, který je v rozporu s cílem umožnit Unii, aby pokračovala ve své politice vůči západnímu Balkánu“. Závěrem Rada v třináctém bodě napadeného rozhodnutí uvedla, že „důvěrnost zpráv je klíčovým faktorem k posílení důvěry, dialogu a spolupráce se zeměmi v regionu“.
- 94 Je třeba konstatovat, že na rozdíl od tvrzení Rady v žalobní odpovědi a na jednání, je výjimka ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů zmíněna pouze v třináctém bodě napadeného rozhodnutí a vztahuje se pouze na zprávy připojené ke korespondenci mezi SGHR a prokurátorem ICTY nebo prvním senátem první instance ICTY.

- 95 Co se týče rizika porušení mezinárodních vztahů z důvodu, že by zpřístupnění dokumentů jiných než zpráv mohlo ohrozit loajální spolupráci Unie s ICTY zřízeným Radou bezpečnosti Spojených národů, v bodech 12 a 14 napadeného rozhodnutí byl uveden pojem „loajální spolupráce“. Ze systematiky uvedeného rozhodnutí nicméně nevyplývá, že by tento pojem podporoval uplatnění výjimky z ochrany mezinárodních vztahů. Loajální spolupráce je totiž uvedena ve dvanáctém bodě napadeného rozhodnutí ve vztahu k riziku porušení řádného průběhu soudního řízení dosud probíhajícího před ICTY. Rada ve čtrnáctém bodě napadeného rozhodnutí tvrdí, že povinnost spolupráce s ICTY tak, jak je vymezena relevantními rezolucemi Rady bezpečnosti Spojených národů, je závazná pro všechny členské státy Unie a že mezinárodní spolupráce je jedním z cílů společné zahraniční a bezpečnostní politiky, které jsou zakotveny v čl. 11 odst. 1 SEU. Rada těmito úvahami reagovala na potvrzující žádost žalobce, který popíral ve svých argumentech, které jsou v podstatě totožné s argumenty uvedenými v bodě 50 výše, možnost Rady uplatnit výjimku založenou na ochraně soudního řízení ve věci probíhající před ICTY. Je třeba ostatně poznamenat, že Rada poprvé uplatnila riziko porušení ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů až ve stadiu napadeného rozhodnutí.
- 96 Za těchto podmínek je třeba v souladu s tvrzením žalobce konstatovat, že v napadeném rozhodnutí jsou chráněny výjimkou stanovenou v čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážce nařízení č. 1049/2001 pouze zprávy. Takové konstatování však nemá žádný dopad na opodstatněnost uvedeného rozhodnutí, jelikož Rada v něm přístup ke zprávám odepřela. Žalobce totiž ve své žalobě nerozvinul žádný žalobní důvod nebo argument, v němž by tvrdil, že Rada neprokázala, že zpřístupnění zpráv mohlo ohrozit výjimku z ochrany mezinárodních vztahů nebo že Rada neprovedla konkrétní a individuální přezkum zpráv.
- 97 Třetí žalobní důvod je tedy třeba v každém případě zamítnout.
- 98 V důsledku toho je třeba napadené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž je v něm odepřen přístup k dokumentům jiným než zprávám. Ve zbývajících částech je třeba žalobu zamítnout, aniž je třeba rozhodnout o čtvrtém žalobním důvodu nebo vyhovět žalobcovu návrhu na organizační procesní opatření, který uvedl ve svém dopise ze dne 6. prosince 2010.
- 99 Pokud jde o žádost o vyloučení zmocněnců Rady z řízení na základě článku 41 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu, je třeba konstatovat, že jednání vytykané uvedeným zmocněncům, tj. skutečnost, že neinformovali Tribunál o existenci rozhodnutí Prokurátor v. Ante Gotovina, Ivan Čermak a Mladen Markač (bod 18 výše), nemůže v projednávaném případě představovat důvod k vyloučení z řízení.

K nákladům řízení

- 100 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Avšak podle odstavce 3 téhož článku může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.
- 101 Jelikož žalobce a Rada měli ve svých návrzích částečně úspěch i neúspěch, je třeba rozhodnout, že ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 7. prosince 2009, kterým byl I. Jurašinovići odepřen přístup k rozhodnutím o zaslání dokumentů Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii, o jejichž poskytnutí bylo požádáno v rámci procesu s A. Gotovinou, a k veškeré korespondenci vyměněné v tomto rámci mezi orgány Evropské unie a uvedeným soudem včetně případných příloh, a zejména k původním žádostem o tyto dokumenty, jež byly podány uvedeným soudem a advokáty A. Gotoviny, se zrušuje v rozsahu, v němž je tímto rozhodnutím odepřen přístup ke korespondenci mezi Radou a uvedeným soudem, jakož i k dokumentům jiným než zprávám vyhotoveným pozorovatelskou misí Evropského společenství a přiloženým k této korespondenci.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.**

Forwood

Dehousse

Prek

Schwarcz

Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 3. října 2012.

Podpisy.